

RAQUEL ALBIOL
Grup Municipal
d'ERC-EUiA

AMB TU, JENNI, AMB TOTES

Aquest estiu, una de les notícies de les quals més s'ha parlat, ha estat el petó no consentit a la boca, de Rubiales a Jenni Hermoso. Ha estat un cas, que a més a més de la difusió mediàtica, ha ocupat comentaris a les reunions familiars, a la feina, als bars i arreu en general. I moltes persones han pogut pensar i dir "que parlar-ne una mica d'acord, però no calia ser tan pesats" i "què potser ja n'hi havia prou".

Doncs sí, ja n'hi ha prou.

Ja n'hi ha prou que a les dones se'ns tracti com a éssers inferiors. Ja n'hi ha prou de pensar que els nostres cossos són propietat de tothom menys nostre. Ja n'hi ha prou de donar per fet que ens podeu fer un petó a la boca sense permís o magrejar-nos i què això ens agrada. Ja n'hi ha prou de fer comentaris sobre els nostres cossos. Ja n'hi ha prou de dir que "són coses de dones".

I sí, ja n'hi ha prou de normalitzar situacions que són agressions, perquè sí, un petó a la boca sense consentiment és una agressió. Totes les dones, sí, totes, no és una exageració, hem patit i continuem patint agressions. Moltes d'aquestes, normalitzades i silenciades, durant molts anys. Totes, si busquem a la memòria, perquè moltes vegades, com a mecanisme de defensa, el que hem fet ha estat oblidar la situació o deixar-la en un racó molt amagat dels nostres records, totes, podem descriure situacions que hem viscut, on se'ns ha agredit sexualment.

A quantes de nosaltres no ens han tocat el cul o els pits, en un bar, al transport públic, al carrer... A quantes no ens han mirat de manera obscena i ens han fet comentaris sexuals. A quantes no ens han seguit pel carrer. A quantes, quan érem petites i hem volgut explicar a alguna persona adulta de referència situacions incòmodes o que no eren normals, ens hem trobat amb la resposta: "segur que és un malentès", "no n'hi ha per a tant" o "són coses que passen".

Són infinites les agressions que patim diàriament i que el "cas Rubiales" ho hagi posat al focus de totes les converses és positiu. Evidentment que l'agressió no s'hauria d'haver produït. Però aquest cas, ha provocat que moltes dones tinguin la força per denunciar públicament les agressions que han patit, i també ha fet que molts homes s'hagin qüestionat i adonat que algunes de les seves actuacions no són normals.

I és injust que una fita com la que han aconseguit les jugadores de futbol, quedi en segon terme. Malauradament, els èxits, progressos o mèrits que aconseguiu les dones, sovint queden diluïts. Les dones, per molt bé que fem la nostra feina, per grans reptes que assolim, sempre ho hem de demostrar molt més que els homes. I tenim doble feina, ser bones en una matèria i a més a més, demostrar contínuament que ho som.

El feminisme i les seves reivindicacions d'igualtat molesten a qui té privilegis i no els vol perdre. Si creus que el feminisme ha de rebaixar el to potser qui ha de canviar d'actitud ets tu.